

Stromend bloed, idealen, liefde en vrijheid

今日
三秋

wen tao

Chinese rock kwam in de jaren tachtig op als een tegendraadse muziekstroming, waarin jongeren hun onvrede en hang naar individualisme en vrijheid konden uiten. Inmiddels is het een stroming die net zo commercieel en populair aan het worden is als popmuziek. Binnen de Chinese rockscene proberen steeds meer bands zich te profileren. Redacteur Judith van de Bovenkamp sprak met de leden van de rockband First Day of Autumn. “De huidige Chinese rockscene is een imitatie van westerse rockmuziek. We wachten al lang op een échte Chinese rockband.”

First Day of Autumn bestaat uit vier ervaren muzikanten, die na jarenlang in verschillende bands te hebben gespeeld, hun krachten hebben gebundeld, naar eigen zeggen met het doel nu eens écht Chinese rockmuziek te maken. De band is opgericht door drummer Zhang Yang (30). Zhang: “Ik liep al heel lang rond met het idee voor deze band, omdat ik al lang vind dat Chinese rockmuziek niet meer is dan een imitatie van westerse rock. Met de huidige setting ben ik erg blij. Alle bandleden zijn goed op

elkaar ingespeeld en we hebben allemaal hetzelfde doel: écht Chinese rockmuziek maken.” Volgens hem is Chinese rockmuziek pas echt begonnen met de komst van

First Day of Autumn. Nadat toetseniste Kong Sizhou (29) zich bij de band gevoegd had, is First Day of Autumn in de zomer van 2009 begonnen met repeteren. Inmiddels heeft de band op verschillende grote festivals gespeeld, waaronder Haidian Park Music Street en het Great Wall Tanglewood Festival. Ook buiten China toont men interesse in de muziek die ze maken: in februari 2011 heeft First Day of Autumn drie optredens in Duitsland verzorgd. Ook is de band door twee platenmaatschappijen benaderd voor het uitbrengen van een album. Niet slecht voor een band die ruim een jaar actief is. Volgens Zhang is dit echter nog maar het begin van de glansrijke carrière die First Day of Autumn door zal maken. Zhang: “Wij zijn ervaren en hebben meer zelfvertrouwen dan andere bands, omdat we onszelf zijn in de muziek die we maken. We geloven in onze eigen kracht. Let op mijn woorden: over vijf jaar zijn we wereldberoemd.”

‘De grootste aantrekkingskracht is het podium. Ik houd ervan om te zien hoe het publiek uit z’n dak gaat op onze muziek’

Ondergrondse stroming

Dat First Day of Autumn zo’n snelle vooruitgang kan doormaken ligt deels aan de ervaring en het enthousiasme van de bandleden, maar valt ook te verklaren uit de ontwikkelingen die de Chinese rockmuziek de afgelopen jaren heeft doorgemaakt. Eind jaren zeventig verspreidde westerse rockmuziek zich in China, en eind jaren tachtig raakte de zanger Cui Jian bekend als de eerste Chinese rockster. Zijn nummer Nothing To My Name wordt gezien als een van de

belangrijkste nummers uit de recente Chinese muziekgeschiedenis en is het officiële volkslied van de studentenopstanden op het Tian’anmenplein in 1989. In

de jaren negentig bleef rockmuziek in China een ondergrondse stroming, onder andere door de vaak politiek getinte teksten en opvattingen van de muzikanten. Hoewel nog steeds gezien als alternatief, heeft de Chinese rockmuziek de afgelopen paar jaar een enorme vooruitgang doorgemaakt. Was het Midi Festival in 2003 nog het enige Chinese muziekfestival van formaat, anno 2011 worden er jaarlijks diverse grootschalige festivals georganiseerd, door verschillende organisatoren. De Chinese overheid staat deze ontwikkelingen toe en steunt de organisatie van festivals soms, hoewel het concerten in politiek gevoelige tijden nog weleens aan banden wil leggen. Dat was het geval tijdens de Olympische Spelen van 2008, toen het Haidian Park Music Festival de komst van een aantal reeds uitgenodigde buitenlandse bands moest annuleren en het alcoholgebruik op het festivalterrein aan banden werd gelegd. Inmiddels verspreidt rock-

muziek zich door het hele land. Het grootste festival van China, het Xi'an International Music Festival, wordt gehouden in Xi'an, en niet in de hoofdstad Peking, wat van oudsher toch het bolwerk van de alternatieve jeugdbeweging is. Zhang Yang is inmiddels dertien jaar actief in de muziek en heeft deze ontwikkelingen van dichtbij meegemaakt. Volgens hem is een groot verschil tussen Chinese en westerse jeugd dat westerse jongeren rockmuziek vaak van huis uit mee hebben gekregen. Zhang: "De ouders van westerse jongeren van mijn leeftijd luisterden al naar rockmuziek, waardoor dit genre voor hen bekender is en makkelijker wordt geaccepteerd. In China ligt dat compleet anders. Wij zijn niet opgegroeid met rockmuziek. De eerste generatie rockartiesten, onder wie Cui Jian, hebben rock in China moeten introduceren. Deze generatie maakt momenteel plaats voor de tweede generatie rockartiesten, zoals wij. Zij hebben de markt geopend en het publiek bekendgemaakt met rock, maar het is nog niet zo'n toegankelijke stroming als in het Westen. Daarom is het heel lastig om in China echt groot te worden." Alle bandleden van *First Day of Autumn* kwamen eind jaren negentig voor het eerst in aanraking met rock. Zanger Li An (28): "Ik leerde rockmuziek kennen via cassetteband-

jes van rocksterren uit Hongkong. Toen ik de muziek voor het eerst hoorde wist ik niet eens dat het rockmuziek was. Wel voelde ik meteen dat het heel directe muziek met veel kracht is." Ook Zhang herinnert zich dat rockmuziek meteen gevoelens bij hem opriep: "Toen ik voor het eerst rockmuziek hoorde, wakkerde dit mijn jeugdige wildheid en woede aan. Rock is voor mij de meest oprechte muzieksoort. Rockmuziek staat voor jeugd, warm stromend bloed, idealen, liefde en vrijheid." Bassist Qiu Weiming weet zich zijn eerste kennismaking met rockmuziek nog exact te herinneren: "In 1997 ging ik voor het eerst naar een concert van een lokale rockband. De show fascineerde me, het hele publiek stond uit zichzelf mee te deinen en te springen op de maat van de muziek. Nadat ik dat optreden had gezien, wist ik dat ik zelf rockmuzikant wilde worden. Ik wilde dit soort muziek maken, om anderen met deze muziek net zo te inspireren als het mij raakte."

Steeds vaker op televisie

Zhang Yang en Qiu Weiming hebben zich allebei meteen na de middelbare school volledig gestort op het maken van muziek. Li An en Kong Sizhou zijn momenteel nog werkzaam als docenten kunstzinnige en culturele vorming, maar zouden zich het liefst ook volledig op de muziek willen richten. Helaas staat hun omgeving het hen niet toe om een zeker bestaan met een vaste baan in te ruilen voor zoiets onzekers en re-

"We geloven in onze eigen kracht.
Let op mijn woorden: over vijf
jaar zijn we wereldberoemd"

bels als rockmuziek. Wel hebben alle bandleden het geluk dat hun familie hen zoveel mogelijk steunt. De ouders van Zhang Yang en Li An steunen hen ook in materieel opzicht, wat hard nodig is omdat de band op dit moment nog niet kan leven van de opbrengsten van concerten en cd-verkoop. Qiu Weiming: "Toen ik net begon met rock steunden mijn ouders me helemaal niet. Maar ik heb mijn vasthoudendheid en koppigheid gebruikt om ze te laten inzien dat iemand die zijn droom gevonden heeft, steun en aanmoediging verdient. Na verloop van tijd

kochten ze zelf altijd een kaartje om naar mijn optredens te komen kijken, of kochten ze een album van de band waar ik op dat moment in speelde om me zo te steunen. Ik denk dat ze zelf ondertussen ook verslingerd zijn geraakt aan rock!” Voor Kong Sizhou wil het feit dat haar ouders nooit iets ingebracht hebben tegen haar beslissing al zeggen dat ze haar steunen.

Zhang is positief over de veranderde houding van het Chinese publiek tegenover rockmuziek: “Het grootste verschil in Chinese rockmuziek tien jaar geleden en nu, is dat tien jaar geleden niemand zich om rock bekommerde en nu steeds meer mensen verslingerd raken aan rock. Steeds meer jonge mensen doen mee en kunnen zich identificeren met de muziek. Ook beginnen steeds meer media en de overheid zich met de rockmuziek te bemoeien.” Kong Sizhou sluit zich hierbij aan: “Chinese rockmuziek ontwikkelt zich en wordt iedere dag volwassener, ook neemt het publiek steeds meer toe. Zolang de intentie en kwaliteit van de muzikanten goed is, heeft Chinese rockmuziek zeker potentieel. Bassist Qiu Weiming (29) ziet echter ook de negatieve kanten van deze ontwikkelingen. Qiu: “De huidige Chinese rockscene wordt in het algemeen steeds beter, maar de groei van deze stroming brengt commercialisering met zich mee. Een aantal bands wil alleen meeliften op het succes en de groei, waardoor er ook veel hypocriete dingen ontstaan, echt walgelijk.” Toch brengt de groei van de rockwereld vooralsnog hoofdzakelijk voordelen met zich mee voor *First Day of Autumn*. Zo is de band uit honderden uitzendingen uitverkoren mee te doen aan een project dat is opgezet door de Hongkongse rocklegende Huang Guanzhong, genaamd *Red Bull New Energy Music Plan*. Dit project wordt gesponsord door Red Bull China, en bestaat uit een verzamelalbum waarop een aantal veelbelovende nieuwe Chinese rockbands te horen zijn en een serie optredens. De publiciteit die dit met zich meebrengt heeft ervoor gezorgd dat *First Day of Autumn* steeds vaker te zien is op de

“Toen ik voor het eerst rockmuziek hoorde, wakkerde dit mijn jeugdige wildheid en woede aan”

Chinese televisie.

Met haar lengte van 1,60 meter weet Kong Sizhou zich goed staande te houden in de rockscene, die stereotiep toch gezien wordt als een stoere mannenwereld. Kong: “De grootste

aantrekkingskracht die rockmuziek op mij heeft, is het podium. Ik houd ervan om te zien hoe het publiek voor het podium uit z’n dak gaat op

onze muziek. Ik vind het cool dat ik in het weekend niet zoals andere meisjes samen ga winkelen, maar mezelf binnen een mannenwereld van repeteren en optreden begeef.” De mannelijke bandleden zouden de subcultuur waarin ze nu werken en leven ook niet op willen geven. Qiu: “Ik vind het geweldig dat ik door de muziek veel boeiende en speciale mensen leer kennen, en met hen samen mijn eigen bijdrage aan de muziek kan leveren. In rockmuziek kun je heel direct liefde of een persoon beschrijven. Ik heb rockmuziek nodig of beter gezegd: ik kan niet zonder!” Ook Li An kan en wil niet meer zonder: “Als ik naar rockmuziek luister, voel ik dat het leven niet alleen maar prachtig is, het laat me voelen dat ik leef.”

